

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/226/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4406219384
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4406219384.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci žalobcu: Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie Jána Pavla II. číslo 7, IČO: 35 593 008, zastúpená Petruška & partners s.r.o., Nitra, Kupecká 18, IČO: 47 254 882, proti žalovanému: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351, zastúpený Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s r.o., so sídlom Banská Bystrica, Mladých budovateľov 2, IČO: 50 570 897, o vydanie nehnuteľných vecí, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/275/2006-855 zo dňa 29. júla 2019 v rozsahu výrokov I. a III. takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%, o výške ktorého nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne označený ako Rímskokatolícka cirkev bratislavsko-trnavská arcidiecéza, Trnava, Hollého 10) sa žalobou zo dňa 20.12.2006 domáhal vydania nehnuteľných vecí, a to pozemkov - parcela č. XXXX les o výmere X hektár X.XXX m², parcela č. XXXX les o výmere XX hektárov X.XXX m², parcela č. XXXX/X les o výmere X.XXX m² a parcela č. XXXX/X les o výmere XXXXX m², ktoré sú zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., a ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor na katastrálnej mape ako parcely registra „C“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XX.XXX m², parcela č. XXXX lesné pozemky o výmere XXX.XXX m² a parcela č. XXXX/X lesné pozemky časť výmery spolu s dokumentáciu, ktorá k nim prislúcha. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že návrh podal podľa Zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva nehnuteľných vecí cirkvám a náboženským spoločenstvám a v prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam a uviedol, že Ostrihomské rímskokatolícke arcibiskupstvo bolo výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX katastrálne územia F., pričom uviedol s poukazom na Modus vivendi medzi Československou republikou a Svätou stolicou zo dňa 02.02.1928 a s poukazom na pápežskú konštitúciu slovenskosti zo dňa 30.12.1977 bola zriadená samostatná slovenská provincia, pričom boli na základe konštitúcie „Praescriptionum sacrosancti“ a „Qui Divino“ bola zriadená samostatná Slovenská provincia a boli zosúladené hranice cirkevnej jurisdikcie so štátnymi hranicami a potvrdená úprava právneho nástupníctva cirkevného majetku na území Slovenskej republiky, pričom z uvedených konštitúcií vyplýva, že žalobca je právnym nástupcom Ostrihomského arcibiskupstva na území Slovenskej republiky. Zároveň v žalobe uviedol, že žalobca dňa 21.12.2005 vyzval žalovaného o navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., pričom v uvedenej výzve uviedol, že žiada k vráteniu nehnuteľností, ktoré sú predmetom

konania. Zároveň uviedol, že o podanej výzve žalobca upovedomil Odštepny závod žalovaného v P., keďže tieto nehnuteľnosti sa nachádzajú v rámci jeho územného obvodu. Zároveň uviedol, že žalovaný listom zo dňa 27.06.2006 oznámil, že vzhľadom na značné množstvo uplatnených výziev od rôznych cirkví a náboženských spoločností podľa Zákona č. 161/2005 Z.z. pristúpi k realizácii tohto zákona až po dôslednom posúdení týchto podaní, pričom prejavil ochotu spolupracovať s poverenými zástupcami žalobcu. Uviedol, že dňa 03.08.2006 sa uskutočnila na generálnom riaditeľstve odporcu pracovné rokovanie ohľadne uplatnených reštitúcií, avšak nedošlo k žiadnemu relevantnému zaujatiu stanoviska žalovaného o tom, či uzavrie s navrhovateľom dohodu o vydaní nehnuteľných vecí alebo nie. Následne žalovaný oznámil všetkým riaditeľom odštepným zárodom, že majetok patriace Ostrihomskej arcidiecéze sa dobrovoľne nemá vydávať, pričom konkrétny dôvod neuviedol. Uviedol tiež, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo žalobcovi odňaté bez úhrady úpravou pozemkového vlastníctva v zmysle pozemkových reforiem. Zároveň uviedol, že uplatnené výzvy a z doloženej identifikácie parciel vyplýva, že výmery parciel, ktoré boli zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. sú vyjadrené v južných a štvorcových siahách a zosúladienie aktuálneho stavu v katastri nehnuteľností bude vykonané na základe overeného geometrického plánu príslušným katastrom nehnuteľností. Poukázal na ustanovenia § 2 odsek 2, § 3 odsek 1 písmeno c), § 4 odsek 1 a § 5 odsek 3 Zákona č. 161/2005 Z.z. K žalobe žalobca pripojil potvrdenie právnej subjektivity žalobcu, výpis z Obchodného registra odporcu, Modus vivendi, Praescriptionum sacrosancti, Qui Divino, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 17Co/257/1996, potvrdenie o právnom nástupníctve žalobcu, pozemnoknižnú vložku č. XXX k.ú. F., výzvu na vydanie nehnuteľností zo dňa 16.12.2005, upovedomenie o podanej výzve Odštepnému zárodu Palárikovo zo dňa 16.12.2005, identifikáciu parciel, výpisy z katastra nehnuteľností ohľadne požadovaných parciel, list žalovaného zo dňa 27.06.2006, záznam zo spoločného rokovania zo dňa 03.08.2006.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 22.01.2007, v ktorom uviedol, že neuznáva rozsah ani základ uplatneného nároku navrhovateľa a žiadal, aby súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu. Následne sa vo veci vyjadril právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 28.05.2007 a uviedol, že reštitučný zákon bližšie neupravuje, aké dokumenty sa vedú pri hospodárení s lesnými pozemkami a tieto dokumenty nie sú verejnými listinami, pričom žalobca špecifikoval súbor dokumentov, ktoré sú nevyhnuté pri lesnej hospodárskej výrobe a tieto aj špecifikoval, pričom požadoval lesný hospodársky plán so všetkými prislúchajúcimi náležitosťami, porastové mapy, ťažobné mapy, projekty pestebnej, ťažobnej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, súhlas na ťažbu dreva, evidenciu požiarov a požiaru ochrana, evidenciu škôd spôsobených zverov, evidenciu sadbového materiálu, záznamy priestupkového konania. Zároveň spresnil žalobu s tým, že poukázal na geometrický plán č. 64/2006 zo dňa 05.02.2007 s tým, že požadoval aj vydanie vyššie uvedenej dokumentácie, t.j. lesného hospodárskeho plánu a ostatných dokladov vyššie uvedených. Zároveň k uvedenému vyjadreniu pripojil judikatúru k reštitučným zákonom, ktorá sa týkala účelu a výkladu reštitučných zákonov, oprávnenej osoby, reštitučnej výzvy, predmetu vydania, vzťahu reštitučných predpisov k Občianskemu zákonníku, zákazu prevodu nehnuteľností, na ktoré sa vzťahuje reštitučný zákon, označenie povinnej osoby, účinky podaného návrhu a ustálenej judikatúry. Ďalej pripojil uvedený geometrický plán č. 64/2006 zo dňa 05.02.2007, tiež dôvodovú správu k návrhu Zákona č. 161/2005 Z. z., výklad Zákona č. 161/2005 Z. z. kolektívu autorov, ktorý vydal Dom techniky ZSVTS Bratislava, s.r.o., taktiež pripojil rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 2Cdo/131/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/144/96, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. Us38/02, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/100/99, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/119/02, rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 25.06.1925, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. 19Co/259/02, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 17Co/257/96, rozhodnutie Ústavného súdu ČR II.Us111/97, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. IV.US508/98, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cz 2/92, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1Sž-O-KS 2/04, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo 49/92, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 188/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Cdo 36/99, uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 1Co/2/98, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. IV.Us170/97, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. II.Us89/97, nález Ústavného súdu č. III.Us328/05-35.

3. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 30.10.2007 spresnil žalobu, ktorá je totožná s podaním zo dňa 28.05.2007 a zároveň sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného zo dňa 20.08.2007. Uviedol, že žalobca listom zo dňa 05.04.2006 doručil žalovanému ďalšie doklady potrebné na preukázanie právneho nástupníctva po Ostrihomskej arcibiskupstve a žalobca pri spracovaní reštitučnej výzvy vychádzal z pozemnoknižnej vložky č. XXX identifikácii parciel, výpisov z katastra nehnuteľností, z ktorých vyplýva, že žalovaný je držiteľom nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania, a teda žalobca si

riadne a včas plnil povinnosť vyzvať povinnú osobu na vydanie nehnuteľností. Ohľadne náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľností uviedol, že Zákon č. 161/2005 Z. z. náležitosti výzvy vymedzuje len po stránke formálnej (pisomná forma) a nie po stránke obsahovej. Poukázal na ustanovenie § 34 Občianskeho zákonníka a uviedol, že požiadavka písomnej výzvy podľa Zákona č. 161/2005 Z. z. nie je obsahom práva na vydanie nehnuteľných vecí ale podmienkou vzniku nároku na vydanie vecí, ktorou sa tento nárok zakladá. Uviedol, že výklad odporcu je bezdôvodne formalistický v rozpore s účelom reštitučného zákona a primeranej vôle žalobcu. Uviedol, že námietka žalovaného o nepreukázaní právneho nástupníctva žalobcu po Ostrihomskom arcibiskupstve je účelová s úmyslom oddialiť svoju povinnosť vydať nehnuteľnosti žalobcovi, pričom žalovaný na základe rovnakého právneho základu a obdobných skutkových okolností uzavrel 12.09.2005 so žalobcom podľa § 5 odsek 2 reštitučného zákona dohodu o vydaní vecí, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti pôvodne patriace ostrihomskej kapitule a žalovaný v tejto dohode uznal formálnu aj materiálnu správnosť uplatneného reštitučného nároku, ako aj aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu ako nástupcu ostrihomskej kapituly. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie najvyššieho súdu č. 3Cdo/119/2002, z ktorého vyplýva, že rímskokatolícka cirkev na Slovensku na základe právneho nástupníctva podľa územného princípu je vlastníkom všetkých nehnuteľností zapísaných v pozemknoknižných vložkách na zahraničné cirkevné právne subjekty a uvedené rozhodnutie je plne v súlade s normami kanonického práva, čo potvrdzuje aj potvrdenie Štátneho sekretariátu Svätej stolice zo dňa 11.03.1996. Za neopodstatnené považuje spochybňovanie rozhodnutia Ministerstva kultúry SR, keďže toto ministerstvo je ústredným orgánom štátnej správy pre vzťahy s cirkvami a náboženskými spoločenstvami. Ohľadne námietky nepreukázania reštitučného titulu uviedol, že žalobca pri podávaní výzvy vychádzal zo zápisov v pozemknoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., o čom posledný relevantný zápis bol vykonaný dňa 07.10.1955, na základe ktorého sa zapísalo vlastnícke právo v prospech Československého štátu - štátne majetky, Národný podnik Palárikovo, pričom prídelová listina bola doručená žalovanému listom zo dňa 05.04.2006, teda v zákonnej lehote. Preto námietku o nepreukázaní reštitučného titulu pokladá navrhovateľ za bezpredmetnú. Poukázal na ustanovenie Zákona č. 161/2005, ktoré obsahujú 4 kumulatívne podmienky pre navrátenie vlastníctva, a to: 1) právo na navrátenie vlastníctva môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov. 2) právo na navrátenie vlastníctva je možné uplatniť iba k nehnuteľnostiam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu, hospodárske budovy a iné stavby patriace k inej hospodárskej usadlosti, lesný fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s nimi a podiely spoločných nehnuteľností. 3) nehnuteľnosti boli v čase odňatia vo vlastníctve cirkvi, ktorá je registrovanou cirkvou. 4) nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 08.04.1945 do 01.01.1990 spôsobom uvedeným v § 3 uvedeného zákona. Poukázal na ustanovenie § 2 odsek 1 Zákona č. 161/2005 Z. z. a uviedol, že z údajov uvedených v pozemknoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., ako aj výpisov katastra nehnuteľností vyplýva, že žalobcom požadované nehnuteľnosti tvoria lesný pôdny fond, pričom tieto nehnuteľnosti sú v správe odporcu, ktorý ako jediný subjekt je oprávnený spravovať lesný majetok vo vlastníctve štátu. Zároveň uviedol, že podľa § 22 odsek 1 Zákona č. 308/1991 Zb. cirkvi a náboženské spoločnosti, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona vyvíjali svoju činnosť zo zákona alebo na základe štátneho súhlasu sa považujú za registrované podľa tohto zákona. Uviedol, že predmetné nehnuteľnosti boli v čase odňatia vo vlastníctve útvaru rímskokatolíckej cirkvi, ktorá je v súčasnosti registrovanou cirkvou na území Slovenskej republiky, pričom cieľom ustanovenia § 2 odsek 2 Zákona č. 161/2005 Z. z. je zabrániť tomu, aby sa nehnuteľnosti vydali cirkvám a náboženským spoločnostiam, ktoré v Slovenskej republike síce v minulosti pôsobili a vlastnili nehnuteľný majetok ale v súčasnosti na jej území nie sú registrované ani na nej nemajú sídlo. Uviedol, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo žalobcovi odňaté bez náhrady úpravou pozemkového vlastníctva podľa pozemkových reforiem a uviedol, že právne nástupníctvo žalobcu bolo preukázané, keďže predmetný majetok bol majetkom rímskokatolíckej cirkvi. Za neopodstatnenú považoval aj absenciu intabulácie v pozemkovej knihe a poukázal na ustanovenia uhorského pozemknoknižného poriadku a uviedol, že žalobca vydaným Apoštolskej konštitúcie Ad ecclesiastici regiminis incrementum zo dňa 02.09.1937 a úradným opatrením - vládny nariadením č. 204/1937 Zb. z. an. zo dňa 02.09.1937 o formálnom zrušení cirkevných majetkov sa stal skutočným držiteľom - vlastníkom predmetných nehnuteľností a k tejto skutočnosti nebol potrebný ani zápis do pozemkovej knihy. Zároveň sa vyjadril k právnemu rámcu nakladania s cirkevnými majetkami na území Slovenskej republiky a poukázal na článok 2 Zákona č. 11/1918 Zb. o zriadení samostatného štátu Československého a na ďalšie normy, na základe ktorých došlo k uzákoneniu základnej zásady o právnych pomeroch rímskokatolíckej cirkvi k štátnej moci a uznaniu, že rímskokatolícka cirkev je voči štátu zastúpená episkopátom (príslušným biskupom) a riadi sa svojimi vnútornými predpismi a vykonáva svoju moc za štátneho uznania a jeho ochranu. Predložil súdu

judikatúru slovenských a českých súdov a iné odborné dokumenty a uviedol, že postup žalovaného nesvedčí o vôli naprávať krivdy spôsobené totalitným režimom a žalobca považuje námietky žalovaného za neoprávnené, keďže sú uplatňované v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a listinou základných práv a slobôd vo vzťahu ochrany práv a rovnosti pred zákonom. K uvedenému podaniu pripojil historický vývoj cirkevného majetku, judikatúru k reštitučným zákonom, výklad zákona č. 161/2005 Z. z., ďalej opätovne pripojil rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 2Cdo/131/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/144/96, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. Us38/02, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/100/99, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/119/02, rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 25.06.1925, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. 19Co/259/02, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 17Co/257/96, rozhodnutie Ústavného súdu ČR II.Us111/97, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. IV.US508/98, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cz 2/92, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1SŽ-O-KS 2/04, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo 49/92, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 188/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Cdo 36/99, uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 1Co/2/98, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. IV.Us170/97, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. II.Us89/97, nález Ústavného súdu č. III.Us328/05-35.

4. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 26.08.2008 oznámil súdu, že došlo k zmene označenia názvu žalobcu na Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, Trnava, Jána Holého 10.

5. Žalobca podaním zo dňa 21.09.2009 navrhol zmenu účastníkov na strane žalobcu tak, aby namiesto pôvodného žalobcu na jeho miesto vstúpila Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie J. Pavla II. č. 7, IČO: 35593008, keďže apoštolskou konštitúciou Slovachiae Sactorum Antistites Jeho Svätosti pápeža Benedikta XVI. datovanou 14.2.2008 prot. N. 621/2003 (ďalej len „apoštolská konštitúcia“) bola vyhlásená územná reorganizácia rímsko-katolíckej cirkvi na Slovensku, pričom apoštolská konštitúcia určila zmenu územia diecéz, zmeny názvov diecéz, zmeny území cirkevných provincií, pričom na jej základe vznikli nové diecézy s tým, že právnym nástupcom Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy na územiach dekanátov Nové Zámky, Šurany, Štúrovo je Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie J. Pavla II. č. 7, IČO: 35593008. V uvedenom podaní zároveň uviedol, že v zmysle prehlásenia o právnej subjektivite Slovenských cirkevných útvarov latinského bradu, ktorý vydala Kongregácia pre biskupov Svätej Stolice prechádza právo spravovať majetok po Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze vrátane vedenia prebiehajúcich reštitučných sporov na tú diecézu, na území ktorej sa majetok nachádza. Preto v uvedenom podaní bolo navrhnuté aby súd pripustil zmenu účastníka konania po § 92 odsek 2 O.s.p.. K uvedenému podaniu pripojil vyhlásenie kongregácie pre biskupov zo dňa 12.6.2009, z ktorého vyplýva že novými právnickými subjektami je každý jeden z cirkevných útvarov: Bratislava, Košice, Nitra, Trnava, Spiš, Rožňava, Žilina a Banská Bystrica, ktoré majú rovnaké práva a povinnosti. Zároveň tiež pripojil k uvedenému podaniu potvrdenie Ministerstva kultúry SR zo dňa 16.3.2009 v ktorom sa uvádza, že Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra má samostatnú právnu subjektivitu a jeho štatutárnym zástupcom je diecézny (sídlny) biskup Mons. Prof. ThDr. Viliam Judák, PhD. a osoby ním poverené.

6. Konajúci súd uznesením č. 6C/275/2006-485 zo dňa 16.12.2009 tomuto návrhu vyhovel a zmenu strán na strane žalobcu pripustil.

7. Konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom č. 6C/275/2006-529 zo dňa 12.5.2015, ktorým zamietol žalobu žalobcu a zároveň žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Uvedený rozsudok odvolaním napadol žalobca, pričom v odvolaní uviedol, že žiada žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Odvolací súd - Krajský súd v Nitre uznesením č. 8Co/994/2015-644 zo dňa 3.11.2016 uvedený rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uvedeného uznesenia odvolací súd uviedol, že sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie a poukázal na to, že z pozemnoknižnej vložky č. XXX, časti B 2 vyplýva, že nehnuteľnosti pod poradovým číslom A I 1 až 125, sú štátom zabrané a že ich štátny pozemkový úrad prevziať zamýšľa, čo konštatuje aj súd prvej inštancie. Uviedol, že predmetom tohto konania sú právne vzťahy k pozemnoknižným parcelám č. XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X a parcela č. XXXX je zapísaná pod poradovým číslom XX, parc. č. XXXX pod poradovým číslom XX, parcela č. XXXX/X pod poradovým číslom XX, ako správne uvádza aj súd prvej inštancie, pričom pokiaľ ide o parcelu číslo XXXX/X uviedol, že táto je zapísaná pod poradovým číslom XXX a nie pod poradovým číslom XX ako to konštatuje súd prvého stupňa a teda na túto parcelu sa zápis po poradovom číslom B/XX zo dňa 07. októbra 1955 nevzťahoval pričom jej vlastníkom je podľa LV č. XXXX k.ú. F. Cirkevná organizácia Capella Trnava. Zároveň uviedol, že sa nestotožňuje ani so záverom

súdu prvej inštancie, že vlastníctvo na štát k nehnuteľnostiam, ktorých vydania sa žalobca domáhal, prešlo už v roku 1924 na základe Záborového zákona. Uviedol, že podľa názoru odvolacieho súdu zápis o tom, že nehnuteľnosti sú štátom zabrané a ich Štátny pozemkový úrad prevziať zamýšľa nemal dňom zápisu, 19. 11. 1924, za následok prechod vlastníctva nehnuteľností zapísaných v pkn. vl. č. XXX na štát. Samotným vyslovením záboru ani uvedením, že „Pozemkový úrad ich prevziať zamýšľa“ sa právne postavenie vlastníkov dotknutých nehnuteľností nezmenilo. Zákon č. 215/1919 Sb. v § 5 má úpravu, podľa ktorej záborom uvedeným v § 1 nadobudla Československá republika právo zabraný majetok prenajímať a prideľovať (§ 10 a 11) a aby sa Československý štát stal vlastníkom nehnuteľností bolo potrebné vykonať súdom na návrh pozemkového úradu vklad vlastníckeho práva pre Československý štát (§ 26 zák. č. 329/1920 Sb.) a vykonať v tomto smere zápis do pkn vložky, ktorý zápis sa v pkn vložke č. XXX nenachádza. Za takýto zápis je potrebné považovať až zápis pod por.č. B/18. Z vyššie uvedeného dôvodu preto názor súdu prvej inštancie, že k prechodu vlastníckeho práva na štát došlo podľa Záborového zákona už poznamenaním záboru, teda mimo rozhodného obdobia, vo všeobecnosti nie je správny. Zároveň upriamil pozornosť súdu prvej inštancie na to, že parcely č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXXX m² a č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXXXX m² sú zapísané v KN ako parcely typu „C“ bez toho, aby bol na tieto parcely založený list vlastníctva a parc. č. XXXX/X, lesné pozemky o výmere XXXX m² je v katastri nehnuteľností evidovaná ako parc. registra „E“. Napokon uviedol, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie posúdi dôvodnosť žalobou uplatneného nároku z hľadiska zák. č. 161/2005 Z. z. v zmysle jeho upresnenia na pojednávaní dňa 12. 05. 2015 a vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu. Uviedol, že žalobcovi, ktorý nemal z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie doposiaľ možnosť preukázať a vysvetliť, že žalované (upresnené) parcely vznikli z pozemkov zapísaných pkn vložke XXX, bude potrebné poskytnúť možnosť zdôvodniť žalobu a vysvetliť, prečo vyhotovil Geometrický plán len na parcelu č. XXXX/X a nie aj ostatné parcely a v prípade, ak žalobca nepreukáže, že žalované parcely sú vytvorené z pôvodných pkn parciel, prípadne neexistujú ako samostatné parcely podliehajúce nárokom vyplávajúcim zo zákona č. 161/2005 Z. z. , by s prihliadnutím na doterajší obsah spisu bolo potrebné žalobu zamietnuť.

8. Na základe výzvy konajúceho súdu zo dňa 16.2.2017 sa vo veci vyjadril právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 10.1.2018, v ktorom uviedol, že v k.ú. F. bol rozhodnutím č. C-21/3472/2014 zo dňa 29.7.2014 schválený ROEP, na základe čoho došlo k zmene konfigurácie ako aj výmer parciel. S poukazom na túto skutočnosť žalobca vykonal spresnenie petitu žaloby a to dňa 11.5.2015 pričom v tomto spresnení žaloby došlo k chybe v písaní pričom parcely č. XXXX, XXXX a XXXX/X zapísané na LV č. XXXX k.ú. F. sú správne zapísané v registri EKN a nie v registri CKN tak ako to žalobca uviedol v spresnení žaloby zo dňa 11.5.2015. Uviedol, že k uvedenej spresnenej žalobe žalobca predložil geodetickú dokumentáciu, ktorá obsahovala grafickú identifikáciu č. 15/2015 zo dňa 23.3.2015 a tiež 2 geometrické plány a to GP č. 15/2015 zo dňa 11.3.2015 a tiež GP č. 19/2015 zo dňa 11.3.2015 pričom z grafickej identifikácie vyplýva, že pôvodné pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX a XXXX/X k.ú. F. sú v súčasnosti zapísané v katastri nehnuteľností ako parcely registra „E“ č. XXXX, XXXX a XXXX/X, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX k.ú. F. keďže hranice týchto parciel sú totožné (poznámka č. 2 vo výkaze výmer v grafickej identifikácii). Uviedol, že na grafickej identifikácii je znázornený pozemnoknižný stav zelenou farbou (zelené číslo parcely) a stav podľa registra „E“ je znázornený zelenou prerušovanou farbou (menšie zelené číslo parcely v zátvorke) pričom stav podľa registra „C“ je znázornený čiernou farbou (menšie čierne číslo parcely). Zároveň uviedol, že pôvodná pozemnoknižná parcela č. XXXX/X je riešená v GP č. 15/2015 a č. 19/2015 pričom týmito plánmi boli z pôvodnej pozemnoknižnej parcely XXXX/X vytvorené nové nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom žaloby a to parcela registra „C“ č. XXXX/X (GP č. 15) a parcela registra „C“ č. XXXX/X (GP č. 19) a parcela registra „C“ č. XXXX/X (GP č. 19).

9. Vo veci sa vyjadril právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 11.6.2018, pričom žiadal aby súd ustanovil znalca z odboru Geodézia a kartografia, ktorého úlohou bude vykonať spätnú grafickú identifikáciu parciel registra „C“ a registra „E“ katastra nehnuteľností na stav pozemnoknižný doposiaľ predložené identifikácie sa nejavia ako postačujúce, pretože žiadna z nich neobsahuje preskúmateľnú a zrozumiteľnú grafickú informáciu, ktorá by nad rozumnú pochybnosť preukazovala priestorovú kontinuitu medzi parcelami katastra nehnuteľností v súčasnosti požadovanými na navrátenie a pozemnoknižnými parcelami, ktoré boli zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre katastrálne územie F.. Uviedol, že žalobca by mal zároveň v konaní preukázať, že nehnuteľnosti požadované na navrátenie tvorili ku dňu 01.05.2005 t.j. ku dňu účinnosti Zákona č. 161/2005 lesný pôdny fond, teda pozemky porastené lesnými drevinami, alebo slúžiace lesnému hospodárstvu (rozdeľovacie priesečky, lesné cesty, plochy horných lesných skladov a pod.), ako ich definoval v ust. § 2 ods. 1 vtedy účinný zákon č. 61/1977 Zb.

o lesoch. Uviedol, že žalovaný nie je zo zákona povinnou osobou pre navrátenie vlastníckeho práva k zastaveným plochám a k ornej pôde a jeho pasívnu vecnú legitímáciu pre navrátenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam bude potrebné osobitne preukázať, a to konkrétne v prípade parcely registra C KN č. XXXX/X - zastavané plochy o výmere 314 m² ako aj v prípade parcela registra C KN č. XXXX/X - orná pôda o výmere X XXXX m². V prípade parciel registra „C“ je záväznou nielen výmera ale aj druh pozemku kým sa nepreukáže opak, pričom žalovaný vykonáva a je povinnou osobou len k pozemkom tvoriacim lesný pôdny fond a nie aj k pozemkom tvoriacim poľnohospodársku pôdu. Uviedol, že na nutnosť preukázať a vysvetliť, že pozemky označené v podaní žalobcu zo dňa 11.05.2015 (spresnenie petitu) vznikli z pozemkov zapísaných v PKV č. XXX upozornil aj odvolací súd v Uznesení č. k. 8Co/994/2015-644 zo dňa 03.11.2016. Uviedol, že žalobca má v tomto konaní dôkaznú povinnosť a nesie dôkazné bremeno zodpovedajúce tejto povinnosti, pričom prenos dôkazného bremena je možný len základe explicitného zákonného ustanovenia. V prípade nároku na navrátenie nehnuteľností musí žalobca preukázať, že sú dané všetky elementárne zložky tvoriace jeho nárok podľa zákona č. 161/2005 Z.z. a teda musí okrem iného preukázať, že nehnuteľnosti sú spôsobilé na navrátenie podľa § 2 zákona č. 161/2005 Z.z. Zároveň žiadal aby konajúci súd vyzval žalobcu aby zabezpečil úradný preklad úplného výpisu z PKV č. XXX. Poukázal na to, že žalobca vo svojej písomnej výzve uviedol ako právny dôvod svojho nároku reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písm. c) - odňatie bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízií prvej pozemkovej reformy pričom však z ustanovenia § 3 zákona č. 161/2005 Z. z. vyplýva, že nestačí len poukázať na niektorú skutočnosť, ale je potrebné túto skutočnosť aj preukázať, a to konkrétnym dôkazom. Žalobca nepreukázal uvádzaný reštitučný titul a neunesol tak dôkazné bremeno preukázania reštitučného titulu v lehote do 30.04.2006 tak, ako to výslovne zákon č. 161/2005 Z. z. uvádza a poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 150/09-21 zo dňa 15.12.2009, ktorým potvrdil rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. k. 25 Co70/2007-314 z 12.novembra 2008, ktorý svojím rozsudkom potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany č. k. 6 C/96/2007-232 z 28.apríla 2008, pričom v tomto rozhodnutí uvádza, že: „Preukazná povinnosť na splnenie podmienok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zaťažuje oprávnenú osobu.“

10. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 8.10.2018 zaslal konajúcemu súdu úradný preklad pozemnoknižnej vložky č. XXX k.ú. F. do slovenského jazyka (čl. 738).

11. Konajúci súd uznesením č. 6C/275/2006-762 zo dňa 18.11.2018 v nadväznosti na spresnenie žaloby zo dňa 11.5.2015 a zo dňa 10.1.2018 pripustil zmenu žaloby nasledovne: „Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. F. a to k parcele registra „E“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXXX m², parcelu registra „E“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXXXX m², parcelu registra „E“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere XXXX m², k parcele registra „C“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere XXXXXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 15/2015 vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom Križanom, ktorý bol uverený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. 288/15, k parcele registra „C“ č. XXXX/X zastavané plochy o výmere XXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 19/2015 vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom Križanom, ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. 287/15 a k parcele registra „C“ č. XXXX/X orná pôda o výmere XXXXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 19/2015 vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom Križanom, ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. 287/15 spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrín v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“

12. Na pojednávaní dňa 28.6.2019 právny zástupca žalobcu založil do spisu prílohu k výzve na vydanie nehnuteľností, ktorá je uvedená pod bodom 3 príloh k výzve zo dňa 16.12.2005. Zároveň založil do spisu uznesenie Ľudového súdu v Nových Zámkoch Čd 2267/55 zo dňa 11.10.1955, uznesenie Ľudového súdu v Nových Zámkoch zo dňa 11.1.1955 a tiež ďalšie uznesenie Ľudového súdu v Nových Zámkoch zo dňa 20.8.1955, ktorými boli povolené zmeny v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. a tiež tri prídelové listiny Okresného národného výboru v Nových Zámkoch zo dňa 15.8.1955, ktoré sa

týkajú pozemnoknižnej vložky č. XXX k.ú. F. a tiež koncept Ľudového súdu v Nových Zámkoch zo dňa 25.4.1955.

13. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že čo sa týka geodetického zamerania žiadaných nehnuteľností a totožnosť žiadaných nehnuteľností s pôvodnými pozemnoknižnými parcelami zapísanými v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., poukázal na geodetickú dokumentáciu č. 15/2015-GI, ktorá obsahuje výkaz výmer nehnuteľností ako aj mapovú časť pričom v predmetnej grafickej identifikácii geodet na prvej strane výkazu výmer uviedol 4 poznámky pričom poznámka 2 a 3 sa týka totožnosti priebehu hraníc pôvodných pozemnoknižných parciel XXXX, XXXX a XXXX/X so súčasným EKN XXXX, XXXX a XXXX/X. Čo sa týka PK parcely XXXX/X, predmetná nehnuteľnosť je riešená v dvoch geometrických plánoch č. 15 a č. 19. V spresnení návrhu zo dňa 11.5.2015 je pôvodná pozemnoknižná parcela č. XXXX/X žalovaná ako parcely CKN XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X. Čo sa týka ostatných skutočností mal za to, že výzva žalobcu ako oprávnenej osoby spĺňa všetky minimálne náležitosti, ktoré sú reštitučným zákonom ako aj súčasnou judikatúrou Ústavného súdu kladené na výzvu na vydanie nehnuteľností. Žalobca k výzve pripojil dokumenty týkajúce sa špecifikácie žalovaných nehnuteľností a svoje nároky si uplatnil v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka parcely XXXX/X, pri tejto napriek tomu, že sa aj krajský súd vyjadril, že nie je súčasťou množstva parciel, ktoré prešli na štát podľa revízie prvej pozemkovej reformy, ktorá je zachytená aj v pozemnoknižnej vložke č. XXX radové číslo 18, podľa ktorého došlo 7.10.1955 ČD2267 k prechodu označených nehnuteľností na štát. Uviedol, že v prípade, že pri parcele XXXX/X nebude mať súd za preukázané prechod na štát a teda podľa všetkých dostupných dokumentov predmetná nehnuteľnosť by ostala vo vlastníctve žalobcu resp. jeho právneho predchodcu žiadal aby takáto skutočnosť bola uvedená v samotnom rozsudku z dôvodu odstránenia právnej neistoty žalobcu ohľadom prechodu uvedenej parcely na štát. Napriek tomu mal za to, že všetky žalované nehnuteľnosti na štát prešli a preto žiadal žalobe vyhovieť.

14. Na uvedenom pojednávaní splnomocnená zástupkyňa právneho zástupcu žalovaného uviedla, že parcela č. XXXX/X . evidovaná ako zastavané plochy a nádvorí o výmere 314 m², ktorá bola vytvorená GEO plánom č. 19/2015 zo dňa 11.3.2015 nie je spôsobilým predmetom navrátenia vlastníckeho práva a to z dôvodu, že nespĺňa legálnu definíciu v zmysle § 2 reštitučného zákona, takýto záver bol potvrdený už aj rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky, pričom poukázala najmä na rozsudok Krajského súdu Trnava č. 11Co/263/2012-719 zo dňa 13.2.2013 ak o aj rozsudok Krajského súdu Nitra č. 25Co/215/2012-906 zo dňa 29.1.2014, ako aj rozsudok Krajského súdu Bratislava 15Co/294/2011-271 zo dňa 12.10.2015. K pôvodnej pozemnoknižnej parcele č. XXXX pod poradovým č. 15 uviedla, že hoci podľa zápisu PKV č. XXX mala byť táto nehnuteľnosť štátom zabraná avšak žalobca nepreukázal jej zabranie pretože predmetná parcela v jednotlivých prídelových listinách nachádzajúcich sa v spise uvedená nie je, mala za to, že v prípade tejto parcely nebol preukázaný titul odňatia. Pokiaľ ide o pozemnoknižnú parcelu XXXX/X, mala za to, že tak ako na to poukazuje aj krajský súd v uznesení zo dňa 3.11.2016 z PKV vložky č. XXX nevyplýva, že by táto parcela bola zapísaná pod poradovým číslom XXX bola zabraná a preto mala za to, že návrh žalobcu pri uvedených parcelách je potrebné považovať ako nedôvodný a v tomto rozsahu žiadala aby súd žalobu zamietol, v ostatných skutočnostiach sa pridŕžovala všetkých doterajších vyjadrení. Zároveň poukázala, že v prípade pozemnoknižnej parcely XXXX/X tak ako to vychádza aj z geometrického plánu č. 15/2015 a 19/2015, časť tejto parcely bola vydaná na základe dohody o vydaní pričom ak by súd uvažoval o vydaní tejto parcely, poukázala na potrebu zistenia rozsahu v akom bola táto parcela už vydaná.

15. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že časť parcely č. XXXX/X o výmer 29 ha a 6745 m² je vedená na LV č. XXXX k.ú. F. vo vlastníctve Cappella, Trnava, tak ako je to uvedené v poznámke 1 geometrického plánu č. 15/2015. Uviedol, že geodet musel vytvoriť 2 geometrické plány tak aby mohol odčleniť existujúcu výmeru ktorá ostala ako rozdiel medzi výmerou pôvodnej PK parcely č. XXXX/X a č. XXXX/X zapísanej v LV XXXX k.ú. F. keďže pôvodná pozemnoknižná parcela č. XXXX/X mala výmeru XXha a XXXX m². Uviedol, že parcela č. XXXX/X je preto vedená ako zastavaná plocha lebo sa jedná o lesnú cestu, ktorá je podľa reštitučného zákona bez ohľadu na druh pozemku vydania schopnou nehnuteľnosťou keďže reštitučný zákon č. 161/2005 uvádza, že spolu s lesnými pozemkami sa vydajú investičné lesné cesty. Napriek tomu že sa jedná o lesnú cestu, je potrebné uviesť, že táto parcela je vytvorená z pôvodnej parcely č. XXXX/X o ktorej odňatí štátom sa vedie v tomto konaní diskusia a dokazovanie to znamená že význam druh pozemku predmetnej parcely nastúpi až v prípade, keď bude súd toho názoru, že pôvodná PKV parcela XXXX/X bola oprávnenej osobne odňatá a prešla v rozhodnom období do vlastníctva štátu. Zároveň uviedol, že parcela č. XXXX/X vytvorená

geometrickým plánom č. 15 ako i parcely č. XXXX/X a XXXX/X vytvorené geometrickým, plánom č. 19/2015 boli vytvorené z pôvodnej parcely XXXX/X.

16. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nové Zámky ako súd prvej inštancie vo veci takto rozhodol:

I. „Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. F. a to parcelu registra „E“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXXX m², parcelu registra „E“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXXXX m² a parcelu registra „E“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere XXXX m² spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrín v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“

II. Súd žalobu o vydanie nehnuteľností, ktorá sa týka parcely registra „C“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere XXXXXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 15/2015 vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom Križanom, ktorý bol uverený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. XXX/XX, parcely registra „C“ č. XXXX/X zastavané plochy o výmere XXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 19/2015 vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom Križanom, ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. XXX/XX a parcely registra „C“ č. XXXX/X orná pôda o výmere XXXXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 19/2015 vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom Križanom, ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. 287/15 spolu s príslušnou dokumentáciou, ktorá k uvedeným nehnuteľnostiam prislúcha, zamietla.

III. Súd žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznáva.

17. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na vykonané dokazovanie, citované ustanovenia Zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam, cirkvám a náboženským spoločnostiam a o prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (§ 2 ods. 1 a 2, § 3 ods. 1 a 3, § 4 ods. 1 a § 5 ods. 1 a 2), citované ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka a citované ustanovenie § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (CSP - zákon č. 160/2015 Z. z.), odôvodnil nasledovne:

18. Konajúci súd sa po oboznámení so žalobou mal za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Konajúci súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu Rímskokatolícka cirkev bratislavsko-trnavská arcidiecéza, Trnava vyzval žalovaného podanou výzvou zo dňa 16.12.2005, ktorá bola žalovanému doručená dňa 21.12.2005 k navráteniu vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., pričom v uvedenej výzve uviedol, že nehnuteľnosti, ktoré žiada navrátiť špecifikuje v prílohe k výzve, ktorú zároveň pripojil k uvedenej výzve (čl. 501) a v tejto prílohe je uvedené, že žiada vydať pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX, XXXX/X a XXXX/X. Žalobca taktiež pripojil k výzve pozemnoknižnú vložku č. XXX k.ú. F., identifikácie parciel nehnuteľností, ktorých vydania sa žalobca domáha, potvrdenie právnej subjektivity žalobcu. V uvedenej výzve žalobca uviedol, že predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu odňatím bez náhrady podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy. V pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. sa uvádza, na ktoré konkrétne parcely pod radovými číslami sa vkladá vlastnícke právo pre Československý štát štátny majetok, národný podnik v Palárikove. Žalobca sa teda domáhal vydania 4 nehnuteľností, a to pozemnoknižných parciel č. XXXX, XXXX, XXXX/X a XXXX/X, ktoré sú vedené v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. v časti A pod radovým číslom 13, 15, 21 a 130, pričom však z časti B bod 18 (čl. 50) uvedenej pozemnoknižnej vložky vyplýva, že vlastnícke právo v prospech Československého štátu sa vkladá len k parcelám pod poradovým číslom 10 až 15 a pod poradovým číslom 18 až 58, 60 až 100, 104 až 117, 129, až 131 až 138, 140, 150 až 156, 158, 130-161, 163 a 164, pričom sa neuvádza parcela pod radovým číslom 130, t.j. parcela XXXX/X, ktorú žalobca žiadal vydať a uviedol ju aj vo vyššie uvedenej prílohe k výzve na navrátenie vlastníctva. V danom prípade teda z uvedených skutočností je zrejmé, že uvedená pozemnoknižná parcela XXXX/X nebola doposiaľ odňatá, teda vlastníctvo k uvedenej parcele neprešlo na štát a z toho vyplýva jednoznačný záver, že vlastníctvo Rímskokatolíckej cirkvi k uvedenej

pozemnoknižnej parcele č. XXXX/X k.ú. F. zostalo zachované. Súd vzhľadom na túto skutočnosť žalobu žalobcu v tejto časti zamietol a rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozsudku, pričom túto pozemnoknižnú parcelu vo výroku rozsudku špecifikoval s prihliadnutím na geometrické plány č. XX/XXXX a XX/XXXX keďže z uvedenej pozemnoknižnej parcely boli vytvorené uvedenými geometrickými plánmi novovytvorené parcely a to parcela registra „C“ č. XXXX/X - lesné pozemky o výmere XXXXXX m², parcela registra „C“ č. XXXX/X - zastavané plochy o výmere XXX m² a parcela registra „C“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere XXXXX m², ktorých vydania sa žalobca po spresnení žaloby domáhal podaním zo dňa 10.1.2018.

19. Skutočnosť, že vlastníctvo Rímskokatolíckej cirkvi k pozemnoknižnej parcele č. XXXX/X bolo zachované potvrdzuje aj skutočnosť, že na LV č. XXXX k.ú. F. (čl. 502) je parcela registra „E“ č. XXXX/X - les o výmere XXXXXX m² vo vlastníctve náboženskej organizácie Cappella, Trnava, Námestie Svätého Mikuláša 2.

20. Čo sa týka parciel registra „E“ č. XXXX, XXXX a XXXX/X k.ú. F., súd mal z grafickej identifikácie č. 15/2015-GI zo dňa 23.3.2015 za preukázané, že pôvodné pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX a XXXX/X k.ú. F. sú v súčasnosti zapísané v katastri nehnuteľností ako parcely registra „E“ č. XXXX, XXXX a XXXX/X, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX k.ú. F. keďže hranice týchto parciel sú totožné (poznámka č. 2 vo výkaze výmer v grafickej identifikácii), pričom na uvedenej grafickej identifikácii je znázornený pozemnoknižný stav zelenou farbou (zelené číslo parcely) a stav podľa registra „E“ je znázornený zelenou prerušovanou farbou (menšie zelené číslo parcely v zátvorke) pričom stav podľa registra „C“ je znázornený čiernou farbou (menšie čierne číslo parcely). Súd mal teda za preukázané, že nehnuteľnosti, ktorých vymáhania sa žalobca domáha, sú totožné s tými nehnuteľnosťami, ktoré boli odňaté.

21. Čo sa týka výzvy na navrátenie vlastníctva, resp. na vydanie nehnuteľností žalobcu zo dňa 16.12.2005 súd mal za to, že táto výzva spĺňala náležitosti podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z., a spĺňala náležitosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom bola podaná včas, t.j. v lehote do 30.4.2006. Konajúci súd uvedenú výzvu považoval za určitú, keďže obsahovala parcelné čísla nehnuteľností, ktorých vydania sa žalobca domáhal, druh pozemku ako i výmeru podľa údajov pozemkovej knihy ako i podľa údajov katastra nehnuteľností podľa registra CKN. Konajúci súd mal taktiež za to, že žalobca preukázal podľa § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. prechod z vlastníctva cirkvi do vlastníctva štátu, dokladom toho je zápis č. ČD2267 zo dňa 7.10.1955 v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. kde sa uvádza, že tam uvedené nehnuteľnosti sa vkladá vlastnícke právo právom prídely pre Československý štát. V uvedenej pozemnoknižnej vložke sa zároveň pri tomto zápise udáva, že podkladom pre tento zápis bola prídellová listina Okresného národného výboru v Nových Zámkoch zo dňa 15.8.1955 (čl. 50). Z uvedenej prídellovej listiny (čl. 838 - 843) je zrejmé, že žalobcom požadované nehnuteľnosti t.j. pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX a XXXX/X boli odňaté Rímskokatolíckej cirkvi, t.j. Ostrihomskému arcibiskupstvu a prešli do vlastníctva štátu, a to v rozhodnom období, ktorým podľa § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. je obdobie od 8.5.1945 do 1.1.1990. Konajúci súd pri posudzovaní výzvy žalobcu na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam a ich vydaniu vychádzal z účelu zákona č. 161/2005 Z. z., ktorým bolo zmierniť minulé krivdy v čo najväčšej miere a teda neaplikoval formalistický výklad uvedeného zákona.

22. Čo sa týka aktívnej legitímácie žalobcu konajúci súd mal za to, že žalobca je riadne registrovaná cirkev na území Slovenskej republiky a že nehnuteľnosti, ktorých navrátenia sa žalobca domáhal, patrili Rímskokatolíckej cirkvi, t.j. Ostrihomskému arcibiskupstvu, ktoré bolo ako vlastníak zapísané v časti A pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F.

23. Čo sa týka ohľadne poznámky uvedenej v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. v časti B bod 2 zo dňa 19.11.1924, podľa ktorej sa poznamenáva, že predmetné nehnuteľnosti sú v prospech Československého štátu zabrané a že ich Štátny pozemkový úrad prevziať zamýšľa (čl. 55) mal konajúci súd za to, že v danom prípade nedošlo k prechodu ani k prevodu vlastníctva predmetných nehnuteľností na štát, keďže o prechode ani prevode týchto nehnuteľností na štát nesvedčí žiadny doklad. Konajúci súd mal za to, že vlastníctvo cirkvi i napriek uvedenej poznámke zostalo v tom období zachované, obmedzila sa len možnosť disponovať s týmto majetkom. V tomto smere sa súd stotožnil s právnym názorom právneho zástupcu žalobcu.

24. Súd mal taktiež za preukázané, že na strane žalovaného je daná jeho pasívna legitímácia, keďže z identifikácie parciel z augusta 2005, ktorú žalobca pripojil k výzve na navrátenie vlastníctva a tiež k žalobe (čl. 55) je zrejmé, že k týmto parcelám je ako držiteľ uvedený žalovaný.

25. Súd zároveň posudzoval či predmetné nehnuteľnosti, ktorých navrátenia a vydania sa žalobca domáha sú takými nehnuteľnosťami, ku ktorým je možné vlastnícke právo vrátiť podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. V danom prípade mal súd preukázané, že predmetné nehnuteľnosti podliehajú vydaniu, resp. sú vydaniaskopné podľa uvedeného zákonného ustanovenia, keďže v danom prípade išlo o lesné pozemky tak ako to vyplýva z vyššie uvedenej identifikácie parciel, kde sa pri parcelách č. XXXX, XXXX a XXXX/X uvádza druh pozemku „les“, pričom podľa § 2 ods. 1 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch lesný pôdny fond tvoria lesné pozemky.

26. Konajúci súd okrem nároku žalobcu na vrátenie a vydanie nehnuteľností ohľadne parciel registra „E“ č. XXXX, XXXX, XXXX/X k.ú. F., ktoré sú špecifikované vo výroku I. tohto rozsudku zároveň rozhodol v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z. o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi ako oprávnenej osobe aj dokumentáciu, ktorá k uvedeným nehnuteľnostiam prislúcha a ktorá je špecifikovaná vo výroku I. rozsudku.

27. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný len ohľadne vydania bývalých pozemnoknižných parciel č. XXXX, XXXX. a XXXX/X o celkovej výmere XXXXXX m² (XXXXXX m² + XXXXXX m² + XXXX m²) vychádzajúc z výmery obsiahnutej v geometrických plánoch a neúspešný bol ohľadne vydania pozemnoknižnej parcely č. XXXX/X s prihliadnutím na výmeru XXXXXX m² (XXXXXX m² + XXX m² a XXXXX m²) súd mal za to, že žalobca bol len čiastočne úspešný s prihliadnutím na pomer úspechu v rozsahu XXXXXX m² a na pomer neúspechu v rozsahu XXXXXX m². Preto súd žiadnej zo strán náhradu trov konania s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie § 255 ods. 2 CSP nepriznal.

28. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadol len žalovaný, domáhajúci sa jeho zmeny vo vyhovujúcej časti výroku (I.) a vo výroku o náhrade trov konania (III.) tak, aby žaloba žalobcu bola v celom rozsahu zamietnutá a aby jemu bola priznaná plná náhrada trov konania. Súdu prvej inštancie vyčítal to, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň, že vec nesprávne právne posúdil v napadnutom vyhovujúcom výroku rozsudku, ktorým podanej žalobe čiastočne vyhovel. K záveru súdu prvej inštancie v bode 32 odôvodnenia, že výzva žalobcu zo dňa 16.12.2005 spĺňala náležitosti podľa § 5 ods. 1 Zákona č. 161/2005 Z. z. poukázal s ohľadom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 150/09-21 zo dňa 15.12.2009 a rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/70/2007-314 zo dňa 12.11.2008 na to, že žalobca v zákonom stanovenej lehote do 30.04.2006 a ani pri podaní žaloby nepreukázal ním uvádzaný reštitučný titul a neunesol tak dôkazné bremeno, keď má za to, že pre riadne uplatnenie práva na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam je potrebné v lehote do 30.04.2006 nielen podať písomnú výzvu, ale aj preukázať odňatie vlastníckeho práva. K vydaniu dokumentácie označenej vo vyhovujúcom výroku rozsudku súdu prvej inštancie vyčítal to, že nezodôvodnil, na základe ktorého konkrétneho zákonného ustanovenia bola táto povinnosť uložená. S poukazom na citované znenie § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. poukázal na to, že prevzatie takto (zákonom v doslovnom znení uvedenej povinnosti do výroku rozhodnutia je podľa jeho názoru postačujúce a umožňujúce stranám sporu, aby pri dobrovoľnom alebo nútenom výkone rozhodnutia špecifikovali a pre konkrétny prípad individualizovali rozsah požadovanej dokumentácie. Povinnosť vydať dokumentáciu s uvedením konkrétnych dokumentov je nezákonná a vecne nesprávna, nakoľko súd ju uložil bez toho, aby mal preukázané, že jednotlivé časti dokumentácie vôbec existujú alebo musia byť v prípade dotknutých pozemkov vyhotovené. Súd vydávajúci rozhodnutie by mal mať preukázané, že jednotlivé výroky jeho rozhodnutia sú nielen vecne správne, ale aj materiálne vykonateľné a nesmerujú k plneniu, ktoré je nemožné alebo na ktoré nie je strana sporu v zmysle zákona povinná. V tomto prípade bola povinnosť vydať dokumentáciu konkretizovaná nad rámec zákona a bez náležitého odôvodnenia, pričom, ak by ju odvolací súd v takejto podobe potvrdil, mohlo by to v konečnom dôsledku viesť k „nekonečnej“ exekúcii na nepeňažné plnenie voči nemu, keď by uloženú povinnosť z objektívnych dôvodov splniť nedokázal. Na základe takéhoto paušálne formulovaného výroku sú voči nemu vedené už viaceré exekúcie, kde povinnosti v zmysle takéhoto výroku objektívne splniť nedokáže, z ktorého dôvodu je nútený brániť sa a trvať na jej zrušení, pričom už samotné vedenie exekúcií vytvára prekážku pre jeho riadne hospodárenie.

29. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného nevyjadril.

30. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejne vyhláseným rozsudkom a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalovaného, ktorého odvolanie bolo podané včas (vyhovujúci výrok a výrok o náhrade trov konania) a riadne, dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny (v napadnutých výrokoch) a to z dôvodov v ňom uvedených, s ktorými sa odvolací súd plne stotožnil a na ktoré preto v zmysle ustanovenia § 387 ods. 2 CSP odkazuje (potvrďuje).

31. Z obsahu podaného odvolania žalovaného vyplýva, že nesprávnosť vyhovujúceho výroku napadnutého rozsudku a naň nadväzujúceho výroku o trovách konania žalovaný vyvodzuje z dvoch dôvodov, že jednak žalobca v zákonnej lehote do 30.04.2006 mu nepreukázal odňatie vlastníckeho práva a zároveň, že mu nad rozsah znenia ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z. a náležitého zdôvodnenia uložil ohľadne vydania dokumentácie povinnosť uvedením konkrétnych dokumentov bez preukázania toho, či tieto vôbec existujú, resp. musia byť v prípade dotknutých pozemkov vyhotovené (či existovať musia). Žalovaný teda nerozporoval právne závery súdu prvej inštancie o tom, či označené parcely vo vyhovujúcom výroku sú podľa stavu pozemnoknižnej vložky i zápisu na liste vlastníctva č. XXXX totožné, že výzva na ich vydanie spĺňala náležitosti určitosti, že žalobca je aktívne legitimovaný v spore a na jeho strane (by inak) bola daná pasívna legitimácia, že predmetné nehnuteľnosti vydaniu podliehajú a že spolu s vydaním nehnuteľností má byť vydaná aj dokumentácia, ktorá k nim prislúcha.

32. Čo sa týka námietky žalovaného, že žalobca mu v lehote na uplatnenie reštitučného nároku, t. j. do 30.04.2006 nepreukázal odňatie vlastníckeho práva, mal odvolací súd za to, že táto námietka žalovaného dôvodná nie je, nakoľko žalobca k reštitučnej výzve pripojil pozemnoknižnú vložku č. XXX pre kat. úz. F. (spolu s identifikáciou), v ktorej boli ním požadované nehnuteľnosti zapísané, a z ktorej verejnej listiny zároveň (z časti B) vyplýval prechod (i právny dôvod) vlastníckeho práva na Československý štát, keď v tom čase list vlastníctva založený nebol. Nebolo preto podľa názoru odvolacieho súdu ako aj názoru Najvyššieho súdu SR vysloveného v uznesení sp. zn. 4Cdo 247/2009 zo dňa 28.9.2010 potrebné, aby súčasťou výzvy bolo predloženie aj tých verejne dostupných listín, na základe ktorých bol už zápis v uvedenej pozemnoknižnej vložke vykonaný, keď napriek uvedenému v priebehu konania tieto listiny žalobca do spisu ku dňu rozhodovania súdu zabezpečil, čo žalovaný ani v odvolaní nespochybnil, rovnako ako to, že by tieto listiny správnosť zápisu v evidencii nehnuteľností a správnosť právneho záveru súdu prvej inštancie k otázke vlastníctva spochybňovali. Výklad reštitučného zákona č. 161/2005 Z. z. musí byť v zmysle ústavne súladného výkladu taký, aby zabezpečil naplnenie účelu a zmyslu tohto reštitučného zákona a nesmie byť preto výkladom formalistickým, zabraňujúcim napravenie krívd z minulého obdobia.

33. Čo sa týka odvolacej námietky žalovaného v časti špecifikácie dokumentácie, k uloženiu ktorej bol spolu s vydaním vlastníctva k nehnuteľnostiam označeným vo vyhovujúcom výroku rozsudku zaviazaný, mal odvolací súd za to, že ani táto námietka žalovaného nie je (nemôže byť) opodstatnená. Žalobca si pôvodne uplatnil nárok na vydanie (navrátenie) vlastníctva k označeným nehnuteľnostiam „spolu s dokumentáciou, ktorá k nej prislúcha“, t. j. bez je špecifikácie. Hmotnoprávna povinnosť povinnej osoby k vydaniu dokumentácie vyplýva z ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z. z. („nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe s dokumentáciou, ktorá k tejto prislúcha“), teda zákon dáva oprávnenej osobe možnosť (zmocnenie) požadovať vydanie „prislúchajúcej dokumentácie“, z využitia ktorej možnosti však, pri absencii definovania dokumentácie v reštitučnom zákone, následne vyplýva pre oprávnenú osobu (žalobcu) povinnosť túto ním požadovanú dokumentáciu špecifikovať tak, aby ním požadované rozhodnutie súdu v tejto časti (dokumentácie) bolo určité a teda aj vykonateľné, aby sa otázka „prislúchajúcej dokumentácie“ súdnym rozhodnutím pre strany sporu záväzným a určitým spôsobom vyriešila a nestala sa otázkou sporu až v prípadnom vykonávanom konaní. Riadnej žalobe preto zodpovedá (v prípade požiadavky na vydanie aj dokumentácie) presné špecifikovanie požadovanej dokumentácie a tiež odôvodnenie toho, prečo označená dokumentácia prislúcha k požadovaným nehnuteľnostiam, aby bol jasný (celý) predmet sporu a aby sa vedel žalovaný brániť, resp. aby súd mohol posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku (dôvodnosť obrany žalovaného), ak žalovaný učinil túto otázku sporu (či už z hľadiska toho, že požadovaná dokumentácia netvorí „prislúchajúcu dokumentáciu“, alebo z hľadiska toho, že túto nemá) spornou. Žalobca v konaní (podaniami zo dňa 11.05.2015 na č.l. 522 a zo dňa 10.01.2018 na č.l. 651) upresnil ním požadovanú dokumentáciu, o ktorej zmene

žaloby súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 6C/275/2006-762 zo dňa 18.11.2018 jej pripustením. Žalovaný v následnom priebehu sporu, až do jeho odvolania voči druhému rozsudku v spore, vo svojich písomných podaniach na súd, resp. vo vyjadreniach na pojednávaní nijak žalobcom špecifikovanú a ním požadovanú dokumentáciu nespochybnil, teda neučinil túto otázku (svojou obranou) spornou. Vychádzajúc z tohto procesného postupu žalovaného mal potom odvolací súd za to, že námietky žalovaného až v podanom odvolaní predstavujú neprípustné novoty v odvolacom konaní, na ktoré preto neprihliadol. Pokiaľ mal žalovaný za to, že dokumentácia požadovaná žalobcom netvorí „prislúchajúcu dokumentáciu“ k požadovaným nehnuteľnostiam, resp. že túto dokumentáciu nemá, mal (musel a mohol) tak urobiť výhradne pred súdom prvej inštancie do vyhlásenia dokazovania za skončené a vydania (jeho) rozhodnutia v spore. Ak tak neučinil, pripustil si svojou procesnou nečinnosťou procesný dôsledok svojho konania v neúspechu v spore.

34. S ohľadom na uvedené rozhodnutie vo veci potom rozhodnutie o trovách odvolacieho konania, vychádza z ustanovenia § 378 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 CSP, ako aj z plného úspechu žalobcu v odvolacom konaní.

35. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).